

– серпні, квітки червоні, рожеві. Батьківщина – схід Північної Америки. Розмножується поділом куща та насінням. Культивується на вологих поживних ґрунтах, на напівзатінених ділянках.

Проведення інтродукційних досліджень дасть можливість зберегти та примножити генетичне розмаїття лікарських рослин, виявити найбільш перспективні рослини для вирощування на присадибних ділянках і створення промислових плантацій.

УДК: 615.216.8:612.86

ЛІКУВАЛЬНА ДІЯ АРОМАТІВ

- Н. В. Мацко, каф. реабіліт. та нетрадиц. мед.
О. В. Грабуос, каф. реабіліт. та нетрадиц. мед.
- *Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького*

Ефірні олії – летючі ароматичні есенції, які виділяються з рослин шляхом дистиляції, екстракції або пресування. За допомогою ароматичних олій, які носять назву «душа» рослин, можна впливати не лише на фізичні, але й на емоційні проблеми. Цілющі властивості ароматичних олій діють через шкіру і слизову оболонку носа. Олії можна застосовувати для розтирання або масажу, змішуючи з невеликою кількістю вершків або молока і підігриваючи на водяній бані, а також дихати випаровуваннями ефірних олій, нагрітих в аромалампі. Для внутрішнього застосування ефірні олії змішують з медом або цукром. Загальний об'єм ефірної олії, яку використовують, не має перевищувати 10 крапель на день.

При зовнішньому застосуванні ефірних олій необхідно переконатись у відсутності алергічної реакції на олію. Хімічний склад ефірної олії налічує близько 800 складових. Інгредієнти ароматичної олії впливають на роботу всіх систем організму, тому що вони діють на хімічні процеси і процеси обміну. Потрапляючи в кров, компоненти ароматичних олій вступають у взаємодію з ферментами і гормонами, що характерно для фармакологічної дії.

Однією з особливостей фізіологічної дії олії є здат-

ність виявляти збуджуючий або заспокійливий ефект. Але існують і протипоказання до застосування ефірних олій: при високому артеріальному тиску не можна застосовувати олії чабрецю, іссопа, шавлії і розмарину; хворим, які страждають на депресію, протипоказана олія кропу; олія мускатної шавлії несумісна з алкоголем; олії евкالیпту, чорного перцю, м'яти і камфари не застосовують з прийомом гомеопатичних препаратів; при вагітності дозу ефірної олії слід зменшувати вдвічі, а при лікуванні дітей концентрацію потрібно вибирати строго за схемою. Хороший ефект спостерігається при лікуванні шкірних хвороб, що обумовлено тим, що олії наносяться безпосередньо на уражену ділянку і діють місцево. Олії шавлії, лимона, евкالیпту, чабрецю, чайного дерева, гвоздики і лаванди застосовують при порізах, укусах комах і прищах. У боротьбі з синцями, забоями, інфікованими ранами, допоміжними є олії ромашки, деревію, лаванди. При опіках добре зарекомендували себе олії лаванди, троянди, апельсину, герані, ромашки і ладан. Застосовуючи аромати з багатьох рослин, можна досягнути внутрішньої рівноваги і комфорту.

УДК:615.015.32:582.997.2

LOBELIA INFLATA. СЛУЧАИ ПРАКТИЧЕСКОГО ПРИМЕНЕНИЯ

- С. В. Потоцкая, врач народ. и нетрадиц. мед.
- *ООО «ЛДЦ «Медицинский центр Агапит», г. Киев*